

A címer "hétköznapi" olvasata

A falu címere egyenesen álló, ún. csücsköstalpú pajzson látható. (A címerpajzs esetében mindig a "pajzsot viselő személy" szemszögéből nevezzük meg az irányokat!)

A címerpajzson jobbról balra néz a csoroszlya és a kéve. Ez utóbbi a koronával együtt stilizált (egyszerűsített) jellegű.

A címerpajzs felett balra néző, álló rostélyos sisak látható. Tetején egyszerű, gombos, ötágú sisakkorona fogja össze a sisaktakarót, mely a címerpajzs körül helyezkedik el. A sisaktakaró stilizált, bevágott szélű, levél vagy foszlányszerű.

A címerpajzs alatti szalagon áll a felirat a község nevével.

A pajzson lévő fektetett csoroszlya utalás a szántásra, mely a megtermékenyítés illetve az éginek és a földinek a találkozását jelképezi. A békés földművelő élet jelképeként jelenik meg a Bibliában is (Iz 2, 4), a magyar néprajzban az ekevassal együtt a bő termés jelképe.

A gabonakéve is általános és jellegzetes növényi alak a címereken. Az állandóan újjászülető élet jelképe. Egész Európában ismertek az aratáskor utolsónak megmaradó kévével kapcsolatos hiedelmek. Ezt Nagy Anyának, Öregasszonynak, Banyának vagy Búzaanyának nevezik, s lényegében egykor a gabonaszellemmel azonosították, hogy különböző játékos rítusokkal magukra és a jövő évi termésre vonják annak termékenyítő hatását.

A Bibliában a meghaló és feltámadó, halála révén életet adó Megváltó szimbóluma a búzaszem (Jn 12,24), de egyúttal az ő földi testének az előképe is, hiszen búzából készül a kenyér, Jézus teste.

A korona (vagy koszorú) a kiválasztottság jelképe. Maga a kör alak a tökéletességet - s miután az ég jelképe is a kör - az éggel való szoros kapcsolatot is jelzi. Gyűrűként egyesíti azt, ami fölötte és alatta van, de egyben a földi és az égi világ határát is kijelöli. Kifejezetten az Istentől származó hatalom jelképe is. A Bibliában a korona a tisztesség, az öröm, a nagyság, a dicsőség és az eschatologikus (a hittudomány ága, mely a világ sorsával és elmúlásával)

problémájával foglalkozik) győzelem jutalma illetve megjelenítője. Első szent királyunk görög eredetű neve is (Hagiosz) Sztephanosz latinra fordítva (Sanda) Coronát, azaz (Szent) koronát jelent.

A címer alapszíne a kék, az ég, a levegő, a víz színe, mely jelképesen utal a tisztaságra, az igazságra és a hűségre is.

Az eredeti rajzon ezüst színű a korona alapszíne, a díszítő pont, a gabonakéve, a csoroszlya, a szalag és a sisaktakaró díszjeinek egy része. Az ezüstöt a fehér szín helyettesítheti. A fehér az isteni fény, a tökéletesség, a tisztaság és az ártatlanság jelképe.

A koronában és a sisaktakaró színeiben szerepel többek között a zöld, mely a természet megjelenítése mellett a tavasz, a feltámadás reményének, az Édennek a színe, a vörös, az élet színe.

A szalagon egyszerű betűtípussal látható a község neve, mely jól olvashatóan és elegánsan hirdeti a település nevét:

A címer heraldikai leírása

E falu címere egyenesen álló, csücsköstalpú, kék színű pajzson látható.

A címerpajzson jobbról balra néző, ezüst (fehér) színű a csoroszlya és gabonakéve. Felettük jelképes, ezüst alapszínű, ötágú korona, melynek kör alakú díszjei a koronában és a korona csúcsain piros színűek, a korona alsó része zöld és kék színből áll. Jobbról mellette, a korona és a címerpajzs jobb széle között, a korona alsó, zöld részével egyvonalban egy ezüst színű kör, mely átmérőjében megegyezik a koronában lévő piros körök méretével.

E címerpajzs felett balra néző, álló rostélyos sisak. Tetején egyszerű, gombos, ötágú sisakkorona fogja össze a sisaktakarót, mely a címerpajzs körül helyezkedik el. A sisaktakaró stilizált, bevágott szélű, levél vagy foszlányszerű. A címerpajzs alatti szalagon áll a felirat a község nevével.

